

Asia: Luonnoksesta suden metsästystä koskevaksi kiintiöksi metsästysvuonna 2023-2024 (VN/31054/2023)

Maa- ja metsätalousministeriö
kirjaamo.mmm@gov.fi

Lausunto

1 Johdanto

Maa- ja metsätalousministeriön asetusluonnoksen mukaan poikkeusluvan perusteella saaliiksi saatujen susien määrä saa olla enintään 28 yksilöä poronhoitoalueen ulkopuolella metsästysvuonna 2023–2024. Lisäksi muu tietoon tuleva kuolleisuus poronhoitoalueen ulkopuolella on otettava vähennyksenä huomioon. Maa- ja metsätalousministeriö arvioi asetuksen perustelumuistiossa, että mainittu enimmäismäärä sallisi susikannan kasvun.

2 Lausunto

Luonnonvarakeskus (Luke) arvioi lausunnossaan ensisijaisesti asetusluonnoksen 28 yksilön suuruisen saaliin enimmäismäärän vaikutusta susikannan kehitykseen. Muu Luken lausunnossaan esiin tuoma tarkastelu koskee suden aiheuttamia vahinkoja.

Asetusluonnoksen poikkeusluvalla sallittavassa suden metsästyksessä saaliin enimmäismäärä 28 yksilöä on noin 9 % maaliskuun 2023 kanta-arvion (<https://jukuri.luke.fi/handle/10024/553603>) todennäköisimmästä arvosta (310), ja noin 7 % ennustemallin mukaisen marraskuun 2023 kannan 90 %:n todennäköisyysvälin (317–444) keskikohdasta.

Luke katsoo, että kokonaiskuolleisuus vaikuttaa olennaisesti kannan kehitykseen. Luke toteaa, että 28 yksilön enimmäissaalis on vain osa kokonaiskuolleisuudesta, joka yhdessä pentutuoton, tulomuuton ja poismuuton kanssa määrittää kannan kehityksen. Kokonaiskuolleisuuden suuruutta on vaikea tarkasti arvioida ennalta ja aikaisemman perusteella siinä tiedetään voivan olla suurta vuosittaista vaihtelua. Vuosijaksolla 1996–2005 populaatio kasvoi keskimäärin 10 % vuodessa (Kojola 2005), mutta vuosien 2007 ja 2009 välisenä aikana kannan koko pieneni olennaisesti (Kojola ym. 2014, liite 1). Ilmeisin syy oli voimistunut laiton tappaminen (Suutarinen & Kojola 2017). Populaatio runsastui uudelleen 2014–2015, mutta pienentyi jälleen 2016–2017. Vuodesta 2017 alkaen Suomen susikanta on uudelleen vahvistunut. Jos tuntematon kuolleisuus tai poismuutto eivät olennaisesti muutu viime vuosina vallinneesta tilanteesta, ehdotettu metsästyslupien maksimimäärä mahdollistaa kannan runsastumisen. Vuosina 2017–2023 kokonaan Suomen puolella elävän susikannan vuotuinen kasvukerroin oli poronhoitoalueen ulkopuolella keskimäärin 13 %, ollen pienimmillään 6 % ja suurimmillaan 23 %. Tunnettu kuolleisuus suhteutettuna maaliskuun kanta-arvioon oli mainitulla vuosijaksolla keskimäärin 15 %, ollen pienimmillään 6 % ja suurimmillaan 22 %.

Jos erityisenä tavoitteena on vahinkojen hallinta, mahdollisen metsästyksen osalta olisi keskeistä arvioida tarkkaan pyyntiluvan kohdentaminen. Perhelauman pyynnin jälkeisen toimintakykyyn ja dynamiikkaan kohdistuvien mahdollisten negatiivisten vaikutusten näkökulmasta olisi keskeistä tarkastella olisiko tarkoituksenmukaista kohdistaa lupa koko lauman poistoon yksittäisten

30.11.2023

3517/00 04 05/2023

eläinten poiston sijaan. Näin siksi, että kuolleisuuden kohdistuessa aikuisiin ei perhelaumojen nuorin ikäluokka pysty tehokkaasti saalistamaan luonnonvaraisia saalieläimiä, mikä voi kasvattaa riskiä pyynnin jälkeisiin vahinkoihin, ja toisaalta siksi, että pentujen tunnistaminen metsästystilanteessa aikuisista on osoittautunut vaikeaksi.

Viitteet

Kojola, I. 2005. Susikannan tila ja kehitys Suomessa. Teoksessa: Suomen susikannan hoitosuunnitelma. - Ss. 8–14. Maa- ja metsätalousministeriö 11/2005.

Kojola, I., Helle, P., Heikkinen, S., Linden, H., Paasivaara, A. & Wikman, M. 2014. Tracks in snow and population size estimation: wolf in Finland. – Wildlife Biology 20: 279-284.

Suutarinen, J. & Kojola, I. 2017. Poaching regulates legally hunted Finland's wolf population. – Biological Conservation 215: 11-18.

Sirpa Thessler

Johtaja, Luonnonvarat

Hyväksytty Luken prosessinhallintajärjestelmässä 30.11.2023 klo 21:56:52.

Lausunnon valmistelija(t):

Ilpo Kojola

Inari Helle, Katja Holmala, Otso Huitu, Samu Mäntyniemi, Mia Valtonen

Liitteet:

Tiedoksi: